

villas

v i e w s + i d e a s

Jasper Morrison
Marcio Kogan
EXCLUSIVE INTERVIEWS

unique
architecture
from:

BAHRAIN
BRAZIL
GREECE
ISRAEL
SINGAPORE
THAILAND
USA

design has
no borders

EU € 15
UK £ 9.95
UAE Dh 90

65

Comment

Οδυτικός πολιτισμός βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Οι δεκαετίες που ακολούθησαν το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο οδήγησαν σε μια εποχή σχετικής ειρήνης και ασφάλειας, κατά την οποία οι πολίτες κατάφεραν να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες, απολαμβάνοντας απλόχερα τα αγαθά της σύγχρονης δυτικής κοινωνίας. Σήμερα όμως αυτή η κατάκτηση αρχίζει να αμφισβητείται από πολλούς κατοίκους μεγάλων πόλεων, ειδικά ευρωπαϊκών, οι οποίοι έρχονται αντιμέτωποι με μια σειρά κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών προκλήσεων. Αναδυόμενες κρίσεις διαφόρων, αλληλά συνεχώς αυξανόμενων μεγεθών δημιουργούνται ως αποτέλεσμα αυτών των προκλήσεων, συνήθως ενισχυμένες από

την υπέρμετρη εκμετάλλευση της παγκοσμιοποίησης, της δίψας για συνεχή ανάπτυξη και της υπερκατανάλωσης.

Ο καθένας από εμάς προσθέτει συνεχώς, είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα, μικρές ψηφίδες στο φυσικό μας περιβάλλον. Ο νόμος της ζούγκλας υπερισχύει: όσο μεγαλύτερο τόσο καλύτερο, όσο βαρύτερο τόσο πιο δυνατό, όσο περισσότερο τόσο πιο ευτυχές. Ως αποτέλεσμα, ο χώρος στις πόλεις μας μοιλύνεται από μια ευρεία γκάμα αστικών αποβλήτων, που παράγονται συνειδητά από εκείνους που αδυνατούν να δουν τη “μεγάλη εικόνα” όταν σχεδιάζουν μια νέα προσθήκη επάνω στον αστικό καμβά. Η εσωτερική ισορροπία σημαντικών αστικών οικο-συστημάτων αρχίζει να απειλείται.

Η ιδέα είναι ριζοσπαστική και καινοτόμος, ταυτόχρονα όμως αρκετά απλή: ας σταματήσουμε να προσθέτουμε, ας αρχίσουμε να αφαιρούμε.

Εμείς, ως αρχιτέκτονες, έχουμε την ηθική υποχρέωση να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της υπερκατανάλωσης και να αρχίσουμε να παρεμβαίνουμε στο αστικό μας τοπίο αφαιρώντας ό,τι δεν είναι απαραίτητο. Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται περισσότερα τούβλα, καλώδια και παραπήγματα· χρειάζονται περισσότερο χώρο για να αναπνεύσουν, να αισθανθούν, να επικοινωνήσουν, να εκφραστούν, να ζήσουν. Χρειάζονται νέα οχήματα ανθρώπινης αλληλεπίδρασης και γέφυρες επικοινωνίας και κατανόησης.

Η έκδοση Villas 2016 αναφέρεται σε αυτή την έννοια της αφαίρεσης, ως συνθετικό εργαλείο, δημοσιεύοντας έργα τα οποία χαρακτηρίζονται από μια εσωτερική ισορροπία μεταξύ εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, σκληρών και μαλακών υλικών, ανοιχτών και σκούρων χρωμάτων, φύσης και τεχνολογίας, υλικότητας και διαφάνειας. ■

Πάνος Παρθένιος
PARTHENIOS architects+associates

Comment

Western civilization finds itself at a critical crossroad. Decades following World War II gradually led towards an era of relative peace and safety, where citizens managed to cover their basic needs and were able to enjoy the affluent goods of a contemporary western society. Nowadays though, this statement has begun to be seriously questioned by many people in major cities, especially European, who face a series of social, political and economical challenges. Emerging crises of varying but constantly increasing magnitude are the results of such challenges, usually amplified by exploitations of globalization, urge for constant growth, extreme capitalism and overconsumption.

Everyone and each one of us is intentionally or unintentionally adding bits to its physical environment. The law of the jungle prevails: the bigger, the better; the heavier, the stronger; the merrier, the happier. As a result, space in our cities has been congested and heavily polluted by a broad palette of ambient urban litter, consciously created by those who fail to realize the big picture when they try to design a new unit individually, a new entry on the urban canvas. The internal balance of major urban eco-systems is threatened. The idea is radical and innovative, yet very simple: stop adding; start subtracting. We, as a society, and thus the avatars of our culture, our cities, do not need more; we need less.

Panos Parthenios
PARTHENIOS architects+associates

We, architects, have an ethical responsibility to address the issue of overconsumption, the exuberance of materialism and start intervening in our cities by subtracting what is not needed. People do not need more bricks, cables and stands; they need more space to breathe, feel, communicate, express themselves, live. They need new vehicles for human interaction and bridges of communication and awareness. Villas 2016 reflect on this notion of subtraction, by publishing projects driven by an internal balance between inside and outside spaces, hard and soft materials, light and dark colors, nature and technology, material and immaterial. ■